

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

SUSCRIPCIÓ: Banyoles: 4'50 ptes l'any. - Fora: 7'50 ptes l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cèntims.

REDACCIÓ: PLAÇA TURERS - 17 - 2.^a

ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE LA FONT - 5.

La participació socialista al Govern

Julà Besteiro, President de les Constituents d'Espanya i una de les figures més prestigioses del socialisme espanyol, en un discurs pronunciat a Mieres el dia 3 del mes que som, sostingué una vegada més, la seva tesi, contrària a la participació socialista al Govern. Aquesta qüestió, que té innegablement una gran transcendència, no sois des del punt de vista de partit, sinó també per la República i per Espanya, ja donà lloc a una discussió apassionada entre partidaris de l'intervencionisme i no-intervencionisme, durant l'últim congrés general que celebrà el partit socialista. Es evident que, a nosaltres que, no som socialistes, no ens interessa la qüestió per si es o no convenient pel partit, però, si que ens interessa en quan del predomini d'un o altre criteri, pot representar un bé o un mal per la vida de la República i d'Espanya.

Nosaltres, hem sostingut sempre, perquè ho creiem sincerament així, que el socialisme espanyol ha prestat un gran servei a la República, donant-li els seus millors homes i posant al seu servei tota la força de la seva formidable organització. Per això, ens va plaure molt que, en la tramitació de l'última crisi no triomfés el criteri lerrouxista, que pretenia foragitar del poder, llançant-los per la borda, els ministres socialistes que formaven part del Govern. La República hauria comès una gran injustícia i a la vegada hauria estat una temeritat perillosíssima, si s'hagués després del partit socialista com d'una cosa inserrible i que fa nosa.

Reconeguda i manifestada ben clarament, la gratitud que els republicans hem de servir sempre per l'ajut i cooperació socialista en l'obra de solidar la República, hem de dir també amb tota franquesa que considerem encertat el criteri del senyor Besteiro, i a judici nostre, seria convenient que cessés tota intervenció socialista al Govern d'Espanya. Es la realitat econòmica la que imposa aquesta solució, i el precepte es tan imperatiu, que si s'allarga massa, portarà com a conseqüència una de dues coses: o el desprestigi del partit perquè serà impossible fer obra socialista des del poder, o bé, cas de persistir amb aquestes directives, es causarà un mal irremediable a tota l'economia espanyola, i ens sembla molt convenient que no succeeixi ni una cosa ni l'altre. Cal que no es fassin il·lusions, aquells que els sembla que es possible tirar avant sempre, i no veuen cap necessitat de fer pauses ni parades en el camí emprès. No es pot oblidar que, ara per ara, de bon grat o per força, vivim en règim anomenat capitalista, i que mentre sigui així, i no estigui el país econòmicament preparat per fer constantment i sense interrupció tasca socialista, tot allò que de moment podria semblar un avanç i una millora, podria convertir-se mes tard amb cruels desenganys, i ésser causa de sufriments, principalment, per la mateixa classe obrera que s'havia volgut afavorir.

El senyor Besteiro, en un dels paràgrafs del susdit discurs digué: «Com mes duri la participació ministerial dels socialistes, es natural que els confictes s'accentuin de tal forma que la col·laboració haurà de cessar». Abans no arribi aquesta retirada obligatòria que el senyor Besteiro preveu amb molt d'encert, nosaltres preferirem pel bé de la República, que es produís voluntàriament, i quedés així el partit socialista, plé de prestigi, com una gran força de reserva per la defensa de la República i de la democràcia.

Es clar que, perquè això sigui possible, cal primer que es posin d'acord els partits republicans, fent tots els sacrificis personals que calgui, per arribar a una entesa cordial, que els permeti fer obra positiva pel bé de la República i per l'engrandiment d'Espanya.

REFLEXIONS SOBRE EL REGIM

El moment actual

Convé que tothom reflexioni aquesta veritat: que ens estem jugant la República.

Cal que ho reflexioni el governant poc preparat i amic de veure els problemes polítics com un afer de colla o una simple qüestió electoral. Si per culpa dels seus desencerts morís la República — sigui en una restauració, sigui en un feixisme — ell i la seva colla no tindrien més remei que sucumbir o fer-se d'una mena d'U. P. I tots els preparatius electorals no tindrien cap eficàcia, ja que no hi hauria eleccions.

Cal que ho reflexioni el ciutadà, massa propens a voler que li facin pessigolles als mítings i a seguir com un badoc la bandera de la gresca. O aquell altre, tan encongit d'ànima que ja donaria el puny a les cadenes.

Ambdós són enemics de la República. I bé: *la República és la nostra salvaguarda com a ciutadans i catalans.*

I tampoc, per ara, és qüestió de pensar se que que les coses hagin arribat al punt que, per salvar la pell, hom hagi de fer el sacrifici de la seva dignitat d'home i de català.

Ara s'està jugant la República, és cert; però el triomf de la República es facilíssim. Això vol dir que, si es perdés, seria més gran la culpa.

El triomf de la República, a Catalunya, es redueix a obtenir que hi ocupin els llocs directius persones de sentit comú. Que no estiguin hipotecats ni per multituds caòtiques ni per oligarquies plutocràtiques. En una paraula: que no hagin de sacrificar el pensament a imposicions interessades. *Un polític honest no s'ha de fer simpàtic. I un ciutadà honest no ha de cercar en el polític ni un adulator, ni un comanditari dels seus negocis.*

Naturalment, ara hi ha al poder un d'aquests grups tarats, i l'altre, més tarat encara, s'està a

l'aguait, pensant, a base del descrèdit dels abusos d'altí, poder implantar els propis abusos. Això és característic de tot arreu quan acaba de fer-se una revolució. Al primer moment escalen el poder ajudant-se amb el desori dels canvis i els inicis, una sèrie de persones, afegides a última hora al moviment revolucionari perquè en veien la imminència del triomf i perquè volien gaudir-ne.

Es clar, la mala gestió d'aquests aprofitaires, que no pensen més que en repartir-se el botí i que, generalment, són gent mancada de cultura i de talent, provoca un entorpiment en el Govern que es tradueix en un malestar dintre el poble. Es el moment triat per les deixalles del règim anterior. *Especulen sobre la falta de consciència i de memòria de les masses.* Els facilita la tasca la negligència dels que manen.

I aquest és el moment crític de les revolucions. El moment de prova. Molts pobles no se n'han sortit. Car la maniobra justa vol atenció i enteniment, i moltes masses són excessivament simplistes.

Cal, envers els dos que discuteixen, els que són al poder i els reaccionaris, rebutjar-los a tots; no prendre partit per cap. I això s'aconseguirà, si procurem fugir del sentimentalisme que sempre ens faria gronxar de l'un a l'altre, i ens trobaríem alternar els períodes de tirania amb els d'anarquia, sense cap moment bó.

Descartat el sentiment, ha de funcionar la intel·ligència.

Dins dels polítics s'ha d'anar als homes que representen un pensament nou. Sempre són aquells que tenen un historial net i un programa sense carrincloneries. Ells són l'única solució. Cap anarquista o poca-solta ni cap reaccionari o persona moralment venuda a les oligarquies no pot salvar el moment polític.

Aquest és el moment d'ara. I ens juguem la República, la nostra llibertat d'homes, la nostra dignitat de catalans.

De «La Publicitat».

N. de la R.: El subratllat es nostre.

Fàbrica de Cotilles de
Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Problemes locals

L'ESTANY DE BANYOLES.

EL «CLUB NATACIO»

Van seguint per bon camí i moguts per gran entusiasme els treballs de la Comissió organitzadora per anar de dret a la constitució del «Club Natació». Aquesta setmana, han estat repartides per totes les cases de Banyoles, unes fulles amb una breu explicació del que serà el Club i unes lleugeres raons d'ordre moral que s'han de tenir molt en compte per apreciar degudament tota la importància que per nosaltres ha de tenir la fundació del Club. Volem creure, el nostre optimisme ens ho fa creure així, que constituirà un èxit les demandes d'inscripció de soci que rebrà la Comissió organitzadora, i que, això, ha de permetre accelerar els treballs, perquè aquest mateix istiu poguem veure posar ja els fonaments materials de l'obra, que al nostre judici, serà de les de més importància que s'han realitzat a la nostra ciutat. Cal que tothom hi col·labori demanant l'inscripció de soci, que ningú no en quedi al marge ni s'ho miri amb indiferència, puix estem ben segurs que els que això fessin més tard els sabria greu, quan veuran amb llurs propis ulls els grans beneficis que ha de reportar-nos, i s'avergonyirien d'haver-se deixat imposar pel seu esperit gasiu o per un pessimisme sense fonament.

Si per manca de col·laboració i ajut s'hagués de desistir de tirar avant aquest bell projecte, hauríem de concloure que de debó Banyoles no vol fer

cap esforç per cap obra positiva, i que, no val pas la pena que ningú s'escarraci destinant part de les seves activitats al servei de l'engrandiment banyolí, ni de fer cap sacrifici per treballar per donar a la ciutat les màximes possibilitats de vida pletòrica i de riquesa. Si reïx el «Club»—i es deure nostre que així sigui,—en pot venir una altra cosa, i després una altre, i moguts per aquell ideal banyolí que s'esmenta en les fulles repartides, podem lograr d'ací uns quants anys veure completament canviada la fesomia banyolina, en un sentit de superació i millorament col·lectiu en tots els ordres que constituirà un motiu d'orgull per tots plegats.

Esperem que el jovent farà de la seva banda tot el que pugui per fer mes gran l'èxit. Es ell amb el seu optimisme i abrandament per totes aquelles coses que tenen una punta d'idealitat, que pot donar una gran embranzida al projecte de constitució d'un «Club Natació», fent-ne la propaganda, i convenent amb totes les raons que el seu entusiasme els suministri a aquelles persones receloses i que excèptics fins al moll de l'os, a tot arreu veuen somnis i fantasies fins que la realitat tangible se'ls dosa davant dels ulls,

Hi ha feina per tots i per tothom qui vulgui fer-ne. Cada ú des del seu lloc pot i deu ajudar tan com pugui en la tasca feixuga que s'han posat a sobre les espatlles, aquests bons senyors que formen la comissió organitzadora, i que tan bell exemple ens estan donant d'optimisme i de fé. Cal que Banyoles hi correspongui, posant-se decididament al seu costat.

M. B.

Vda. i FILLS de Francesc Juscafressa

Conreu Especialitzat de MADUIXES fresques i aromàtiques classe-extra

Adobades exclusivament amb productes químics. - No presenten com les de bosc el perill de contacte amb animals verinosos.

Per comandes dirigiu-vos a: JAUME JUSCAFRESSA - BANYOLES (Girona)

Temporada de producció ABRIL - NOVEMBRE. - Especialitat amb la selecció i embalatge. - Descomptes a Hotels, Fondes i Restorants.

Es serveixen a totes les places de la província.

Consumint "MADUIXES Juscafressa" donareu prova de bon gust.

Notes Històriques

La supremacia Castellana

Com que tan Ferran com Isabel eren de raça castellana, van voler que Castella tingués la primacia entre tots llurs reialmes i fos el centre de llur imperi. Per això Catalunya els feia nosa: calia abatre-la encara més i calia castellanitzar-la. A això va adreçar-se llur política, introduint hi la Inquisició castellana, nomenant Castellans per a càrrecs importants, i fent entrar tropes castellanques a la nostra terra. Els Reis Catòlics van reeixir en llur empresa.

Endemés, Ferran II va atacar les nostres institucions nacionals i va procurar empobrir encara més la nostra pàtria. El nostre comerç, que era ja en gran decadència, va arruinar-se: la instauració de la Inquisició castellana i l'expulsió dels jueus, decretades per Ferran II, van esser-ne causes importantíssimes.

No oblidant res que pogués fer mal a Catalunya, Ferran II seguint l'exemple del seu pare va encoratjar l'alçament dels pagesos de remença en lluita de donar solució al problema. Solament després d'haver deixat que la lluita ensangonés durant alguns anys la terra catalana, va dictar la sentència arbitral de Guadalupe (1486), que hi posà fi. — FOIX

UN A P REGUNTA:

Que seria de la seva esposa i fills si demà Vtè. faltés?

UNA PÓLISSA DE VIDA ELS AJUDARIA A FER FRONT ALS MOMENTS DIFÍCILS

DEMANI DETALLS:

LA EQUITATIVA

(FUNDACIÓ ROSILLO)

MADRID
Alcalá 65

BARCELONA
Via Layetana 54

Agent a Banyoles:
L. TREMOLEDA

Telèfon 49

ALVAREZ 12

Perruqueria per a Senyores de
JOSEP S. MELCIO
Ondulació Permanent Eugène
DE MÁXIMA DURACIÓ.

ONDULACIÓ MARCEL I A L'AIGUA. - TINTURES -
MANICURA - CELLES, ETZ.
TREBALL ACURAT I GARANTIT.

Mercadal, 14

BANYOLES

Palestra, feixista?

Palestra, extremista?

Vet aci dos mots que empren amb freqüència un cert nombre de persones laicistes i un altre de catòliques, referint-se a PALESTRA. Els primers ens titllen de feixistes i de reaccionaris, en tan que els darrers d'extremistes i d'anticlericals. Es obvi fer remarcar que ni els uns ni els altres tenen raó, i si no fos per l'estat de confusionisme que es podria crear al redós d'aquesta mena de campanya que hom ens fa, deixariem passar en silenci aquestes inexactituds que s'atribueixen a PALESTRA, mancades, es clar, de tot fonament.

Però, donat que existeix un sector de gent que endut per una badoqueria inqualificable creu bonament tot el que hom li diu, sense reparar ni tan sols en el fi no gaire noble que a voltes es persegueix, sortirem no a defensar PALESTRA perquè no hi ha necessitat, però, si, explanarem altra vegada la seva actuació i la causa per la qual treballa inlassablement.

PALESTRA és un agrupament de patriotes convençuts que tots temps han treballat, treballen i treballaran per tal d'aconseguir el total ressorgiment de la nostra Pàtria.

Dos són, però, els objectius vers els quals PALESTRA desplega preferentment les seves activitats, segura que de llur assoliment en depèn precisament l'esdevenidor de Catalunya: La total catalanització del poble i l'enfortiment moral i físic de la seva joventut.

Catalanització del poble! Degut a haver estat per més de dues centúries sota la dominació d'un poder centralista, no és gaire arrelat a la nostra terra el sentiment de patriotisme. L'abandonament a què durant tot aquest lapse de temps, havem tingut de la nostra cultura; la prohibició d'ensenyar la nostra història, d'emprar oficialment el nostre idioma, i en fi, el destí de què Catalunya no s'ha escapat de tenir una època de decadència, agravades amb la pèrdua de les seves llibertats han estat la causa que avui molts de catalans es mirin amb una diferència esfereïdora les coses de casa nostra.

Bé, doncs; a això vetlla PALESTRA: A fer reviure en nosaltres aquest sentiment que tant de temps havem tingut gairebé oblidat; a recordar-nos que tenim una llengua pròpia; que tenim una cultura també pròpia, que les nostres coses poden haver estat enterrades, però no mai mortes!

Enfortiment de la nostra joventut! És lògic que d'un plançó que puja ufanós se n'esperin bones llavors. Els joves d'avui estan destinats a esdevenir els homes de demà als quals s'encarregarà el timó d'aquesta nau que és Catalunya perquè desafiant si cal les ones de tempesta que tal volta ens te reservades el destí, la condueixin devers els ports de pau i de progrés que hom li ha senyalat. Tasca àrdua, aquesta! Reixiran si han estat pujats forts físicament i moral i sobretot si són excel·lents patriotes.

Bell ideal, aquest de PALESTRA! Però, per assolir-lo no basta l'esforç d'uns incondicionals; cal la cooperació de tots els catalans, sense distinció de sexe, creences o ideologia. Catalunya està per damunt de tots els partits polítics. Dintre PALESTRA hi pot conviure tothom. Solament s'exigeix que hom tingui una mica d'amor a les coses nostrades. Reflexiona, doncs, català i si estàs disposat a treballar per la nostra

Pàtria; si l'ideari de PALESTRA et satisfà, no dexis d'aportar el teu ajut a la causa que ens és comuna per mor de partidismes carrinclons que no tenen raó d'existir; ací ningú no et ferirà els teus sentiments íntims; ací només es fa patriotisme i no res més que patriotisme. Vina, doncs, a PALESTRA. Ella, mateix que una mare, t'espera a tothora amb els braços oberts freturosa de donar-te la benvinguda. No la hi regaiteixis!

I ara, en acabar, tornem a fer novament la pregunta amb la qual havem encapsalat aquest article:

PALESTRA, feixista? PALESTRA, extremista?

No, senyors; PALESTRA, nacionalista. PALESTRA, per damunt dels partits polítics, per damunt dels egoïsmes personals, per damunt dels interessos materialistes, té fits els ulls cap el seu estel guidor que és Catalunya.

Que aquest estel sigui també el guia de tots els catalans; llur més gran ambició!

Si és així,

«Catalunya triomfant
tornarà ser rica i plena.....»

L. T. C.

EL CINEMA

El sentiment en el Cinema

No volem donar a aquest article el sentit d'assaig, ja que aquesta pretensió suposaria en nosaltres uns coneixements que estem ben lluny de posseir, sinó el d'un recull d'observacions que hem pogut copsar en el transcurs de la nostra curta vida cinematogràfica.

Es un fet evident el canvi radical que han sofert les generacions de la post-guerra comparades amb l'anterior. Canvi de caràcter, de sensacions (freudisme), modificació absoluta del sentit artístic (sobrerealisme). La catàstrofe mundial que va canviar d'una manera tan radical la psicologia dels humans té una empenta tan vigorosa que ha fet possible que entre les generacions que veïren la guerra i les que puguen hi hagi una diferència d'apreciació tan notable com potser no s'havia vist mai.

Una de les arts que més han influït a crear aquesta reparació es sens dubte el cinema. El cinema amb les seves possibilitats internacionals, els seus tentàculs comercials, la fisonomia especial de somni que té, ha seduït a les joventuts de tot el món, els ha instruït i modificat essencialment el caràcter.

Avui examinarem l'aspecte sentimental. Es notori que la concepció del sentiment ha canviat molt. Es molt difícil de trobar en l'actualitat algun jove que s'emocioni veient — en el teatre o en el cinema — escenes d'una realitat colpidora però que no han sigut previament seleccionades i ordenades. Dit en una paraula escenes sense sentit artístic. Què vol dir això? Que la joventut actual té una ànima de la que és totalment absent el sentiment? No, rotundament no. Potser l'explicació hem d'anar a cercar-la en un cert refinament artístic que poc a poc s'ha anat filtrant en l'ànima de l'home. I per a corrobore

Forn de Pa de Càn "Bera" Tomás Badia

Servei a domicili

Despatx: Turers, 17 i Plaça República, 2 BANYOLES

Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO

Carrer Mossén Cinto Verdaguer, 17

aquesta afirmació posarem uns quants exemples: Un cas ben recent. Nosaltres hem vist emocionarse a molta gent que contemplava el segon acte de «El mil·lionari del Putxet» i a nosaltres i a molts no els emocionà. Perquè? Per absència en l'obra de sentit artístic. Si com diu Sebastià Gasch, «...l'art no es còpia servil de la realitat, sinó selecció d'aquesta realitat, primer, ordenació d'aquesta tria, després...» com volieu que les escenes que comentem, que son *còpia servil de la realitat*, impresionessin la nostra ànima, ferissin els nostres sentiments i la fessin reaccionar en una direcció compasiva. Admetem que aquestes escenes en la vida real faria caure-nos les llàgrimes dels ulls però no podem acceptar-les en una concepció artística com és el teatre.

En canvi mirem quatre pel·lícules també de fàcil recordança per molts banyolins: «Remordimiento», «Les llums de la ciutat», «Carrers de la ciutat» i «Noies d'uniforme». En els dos primers sense necessitat d'explicacions llargues, la tragèdia agafa un tó agut perfectament comprensible pels que tinguin un esperit mitjanament educat. I són còpies de la realitat. Però quina manera d'ensenyar-nos el món! Agafeu qualsevol escena d'aquests «films» i canvieu-la de lloc en l'ordre de la pel·lícula i veureu que impresiona molt poc els vostres sentits. És que en aquestes cintes hi ha *selecció i ordenació d'aquesta tria*. És que hi ha art. I per això és aquí on ensenyem els nostres sentiments. Però en aquestes pel·lícules, la persona sigui de la generació que sigui, que ha plorat veient una còpia servil de la realitat també plora al veure l'escena portada a la pantalla i además amb sentit artístic. És el més lògic. És en «Els Carrers de la ciutat» i en «Noies d'Uniforme» on cal pulsar el sentiment de cadascú. És quan la realitat pren uns caïres d'austeritat i s'eleva a un nivell artístic superior on es veuen les persones que s'impresionen i les que no. És en aquelles escenes de la presó, d'«Els carrers de la Ciutat» magnífiques en llur concissió, sublimes en llur austeritat, en les que l'assumpte fuig del nostre pa de cada dia on hem de forjar-nos una vida diferent de la nostra i hem de viure-la per a comprendre-la, on plorem. És veient tota la incomprensió de que és víctima una ànima adolescent que desesperada cerca en el suïcidi la solució en «Noies d'uniforme». I es en fi en les proves d'amor, més eloqüents que totes les abraçades i tots els plors, que endevinem en aquells crits de por primer, de presentiment funest més tard, d'an.

Cafès del Brasil Bracafé

El millor. = El mes aromàtic. = El de mes rendiment. = Podeu adquirir-lo al

Forn de Sant Jordi

Pastisseria. = Queviures.

XOCOLATES TORRAS

els mes exquisits. - PLAÇA TURERS, 9.

goixa darrerament que sorgeix de les boques de les col·legiades «Manuela... Manuela. Cal sapiguer entendre aquests crits, es necessari haver plorat en el final del film de Leontine Sagan per a convencer-nos que el sentiment no es mort en les generacions joves sinó que hi es viu més que mai. El sentiment resta però més artístic, més afinat, més exigent, més ortodoxa; no tan impressionable com avans però més agut i tot això ho devem en part a aquest art exquisida que és diu cinema.

CLAVELL.

La República i l'ordre públic

Tota la premsa de Barcelona, la de dreta i la d'esquerra, un dia i altre apareixen amb censures i lamentacions sobre l'estat anormal produït per les pertorbacions anàrquiques que commouen la vida de la capital de Catalunya. ¡Pobre Barcelona! ella ha estat de fa molts anys, el camp experimental de totes les utopies mes aixelebrades i poca-soltes que ha creat la nostra civilització. Barcelona, ha fet una i altra vegada el paper de conill d'indies, sobre la sang de la qual, pura i plena de vitalitat, s'injecta tota mena de virus capaç d'acabar d'una vegada amb l'organisme més ben constituït. Però, Barcelona, tenim la seguretat que ara com sempre, sabrà desempellar-se i aniquilar, tots aquests focus pertorbador que l'amenaça en els seus centres més vitals.

La vida de la gran ciutat es prou forta per resistir quants atacs se li dirigeixen amb ànim d'estroncar-la o causar-li la mort. Però, també entenem com tothom que tingui un dit de seny i una punta d'intel·ligència per comprendre les coses, que això cal que s'acabi ràpidament pel bé de Catalunya i de la República. Convé una actuació enèrgica i ràpida que acabi aquest estat lamentabilíssim que avui viu Barcelona. No sabriem comprendre per mes esforços que fessim quin respecte ni consideració han de mereixer aquesta gent que pretenen imposar-se per la força i la violència. Estariem ben arreglats, si totes les divergències polítiques i socials s'haguessin d'arreglar pels carrers a trets, i matant sense pietat aquells que en us del seu dret i de la seva voluntat llibèrrima, no volen fer acatament al caprici d'uns homes que per mes sarcasme, diuen actuar en nom d'un ideal de llibertat que, ha de fer quan triomfi, les delícies de la humanitat.

El mal mes gros que produeix aquest estat d'anarquia, es que la gent, desmemoriada com sol ésser, no recorda ja aquells temps passats durant la monarquia que veïen diàriament, assassinades, tres o quatre persones pels carrers de Barcelona, i en donen la culpa de tot el que passa al canvi de règim i en definitiva a la República. Aleshores, els mateixos que avui pretenen carregar

el mort al règim republicà, no ho apuntaven contra la monarquia, sinó únicament contra els governants ineptes que patiem aquell temps, i així i tot, no hem d'oblidar, que les pertorbacions anàrquiques d'aleshores afavorien l'adveniment de la Dictadura que fou en definitiva l'última causa de l'adveniment de la República. Ara s'aprofita tot, per combatre sinó directament almenys d'una manera indirecta al règim, i hem de pensar i tèmer que a la llarga si no si posa remei prompte i segur, les mateixes causes poden portar iguals efectes, tot el qual farà, que porti aparellat una greu responsabilitat per les autoritats republicanes.

Nosaltres tenim encara tota la confiança amb el Govern de la República, i esperem amb tota serenitat, sense atabalaments ni nerviosismes, que sabrà acabar d'una vegada i per sempre aquests moments de desordre produïts sense cap finalitat, sinó es perquè se'n aprofitin els enemics del règim, els monàrquics emboscats de tota mena que estan esperant el moment oportú per clavar les urpes del vell i fastigós despotisme, sobre les carns encara tendres de la jove República. — SNOB

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

Tots els Dímarts.
Alvarez 10, segón.

A GIRONA:

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

COMENTARI

Durant la present quinzena han succeït una tongada de fets, altament simptomàtics que obliguen a tota persona formalment republicana-catalanista a la meditació. Iniciats amb la forma grollera i monarquitzant en que es porten els processats i defenses pels fets del 10 d'Asost passats, que comentarem en el passat número, han seguit unes pertorbacions públiques menades per extremistes que revelen l'inici d'un altre intent d'atac contra la República. És evident que per portar a terme aquesta mena de movi-

ments, calen una bona pila de pessetes que necessàriament tenen de sortir de butxaques molt proveïdes i amb ganes de despendre-les per finalitats polítiques interessades. Que s'intenti pertorbar l'ordre públic per avalar peticions de classe i obtenir reivindicacions obreres, es tan antagònic com aquell subjecte que, per apendre de nedar es tirés de cap dintre una bassa molt fonda: obtindria el revés del que es proposava. No son els mitjans mes apropiats per desenrotllar una política de fins armònics i beneficiosos pel comú. Ningú pot veure-hi una defensa neta dels drets obreristes, sinó l'acompliment d'ordres secretes dictades per qui intenta remoure les aigües per poguer-se'n aprofitar degudament. És paradoxal que qui vol dir-se defensor dels obrers es presti a aquestes maniobres, que de triomfar, els portarien a un esclavatge irremediable i ben poc profitós.

Es en aquests moments crítics que cal cridar l'atenció dels vers catalanistes i dels veritables republicans perquè meditin l'enorme responsabilitat que sobre ells pesa i adoptin l'actitut serena i reflexiva que cal per portar endavant el règim que ens hem donat. Una actuació demagògica no serviria per res més que per tirar llenya al foc de la reacció, vigilant i astuta. Sobretot qui ocupa llocs de governament té de tenir una cautela i prevenció especial per no encendre més les passions i ànsies desmesurades dels governats. L'encendre és senzill, l'apagar, difícil. Conflictes creats per verboles insensates son més irresolubles que els naturals, per l'esperit intransigent que creen. Crear problemes de mal solucionar, que a la llarga seran esculls per l'ordre republicà, es ajuntar més forces a les que vetllen per l'enderrocament del règim. Els conspiradors monàrquics, expatriats forçosos per indesitjables, tenen una alegria gran de veure com inconscientment els ajuden a la seva tasca destructiva. En un d'aquells cassos, poc probable, per no dir impossible, — si tots posem la bona voluntat i civisme necessari, — que vingüés una forta reacció feixista, de dreta o esquerra, és igual, que tinguem tots, al menys, la consciència tranquil·la i poguem dir amb el cap ben alt que la nostra

actuació no ha provocat ni motivat per res, una situació que seria la màxima vergonya en que es podria veure un poble que ha estat lliure.

XOL.

Casa BRUFAU

CAMISES, PIJAMES A MIDA

Esmerat tall. :: :: Preus reduïts.
Plaça Turers BANYOLES

DE CASA CULTA

SESSIO DE 13 DE JULIOL

Es presidida per l'Alcalde Sr. Masgrau i hi assisteixen els Srs. Vilardell, Gussinyé, Boixó i Malagelada.

Es concedeixen permisos d'obres als Srs. Martirià Mainadé, Joan Ullastres, Cecília Bach i Dolors Vila i s'acorda organitzar festes a l'Estany els dies de la Mare de Deu d'Agost, per la qual cosa s'autoritza al Sr. Boixó per anar a Barcelona i gestionar la celebració d'unes regates entre el Club Marítim i el de Mar.

Acabada l'ordre del dia, el Sr. Alcalde diu que es veu precisat a presentar la dimissió per motus de dignitat. Explica que el Sr. Governador ha tingut amb ell una conferència telefònica queixant-se que hagués donat permís per a resar el rosari al carrer d'en Guimerà davant la imatge que hi ha a la façana del n.º 3 i que després d'explicar-li els motius que l'indueixen a donar el permís, convingueren que l'endemà iria al Govern Civil per a tractar de l'assumpte, però que la tarda del mateix dia i sense cap més explicació, ha rebut un telefonema del Sr. Governador, prohibint des del mateix dia tota festa o manifestació religiosa a la via pública que no tingui autorització expressa del Govern Civil.

Diu que davant d'aquesta desautorització per un acte de l'Alcaldia perfectament legal no pot continuar en el càrrec i prega que se li accepti la dimissió.

El Sr. Malagelada se solidaritza amb l'actitut de l'Alcalde i li ofereix l'ajut pel que calgui.

El Sr. Boixó aprova el que ha fet el Sr. Masgrau i l'actitut que adopta.

El Sr. Gussinyé s'hi adhereix i diu que troba ben fet que si s'autoritzen manifestacions obreristes i esquerranes es permetin també actes religiosos.

El Sr. Vilardell creu que si el Sr. Governador conegués la ciutat i s'hagués enterat de l'assumpte no ho hauria prohibit.

El Sr. Masgrau agraeix les anteriors manifestacions i l'Ajuntament accepta la dimissió.

ESPORTIVES

Avui en el Camp de les Pedreres tindran lloc dos interessants partits de fut-bol

Primer jugarà el potent equip B del F. C. Banyoles contra el primer equip del F. C. Llers.

Després l'equip de la Peña Pallot de Palafrugell que ve precedit d'una gran fama i el primer equip del F. C. Banyoles.

Per diumenge dia 23 s'anuncia la visita de l'equip Apolo F. C. la qualitat del qual no cal que ponderem ja que tothom serva un bon record de l'última visita que ens féu aquest onze badaloní.

DE TOTS COLS

Aquell senyor de la nebulosa s'ha sentit molt molestat de l'advertència que li feiem en el número anterior. L'al·lusió no podia ésser més correcta, puix que no citavem cap nom, i ni tan sols el títol de l'article que la motivava, essent això causa que, fossin molts que no sabien per qui anava el retret.

Malgrat tot, hem vist la molèstia que li vam ocasionar i ho sentim molt. Però, encara sentim molt més, l'explicació que dona, puix ha tingut la gran virtut de no convèncer a ningú. Tothom està exposat a ficar—com vulgarment sol dir-se—els peus a la galleda. i en aquests casos, el millor que pot fer-se, es no sentir-se al·ludit, majorment en un cas com el que ens ocupa, que resulta molt pitjor la rectificació, que l'afirmació primera.

* *

Un dia d'aquesta setmana que anàrem a donar una volta pel passeig del llac, veierem unes quantes senyorettes que es banyaven. Senyal del temps!

Si quan nosaltres éram joves ens haguessin vist nedant a l'estany, i que ben aprop nostre hi havia també noies banyant-se, tothom s'hauria esgarrifat i aplicat els mes grans dicteris pel nostre desvergonyiment. Avui, però, tothom s'ho mira

amb indiferència i com la cosa més natural d'aquest món. Millor que sigui així. Al cap i a la fi, el que hom veu en altres llocs, bé podem veure-ho a casa nostra, i sense sortir-ne perjudicat res ni ningú se'n beneficia la netedat, i el costum de mirar amb simpatia l'aigüa. I no negareu pas, que aquest guany, bé val la pena d'apuntar-lo.

*
* *

Dissabte passat, esperàvem amb un xic de neguit l'aparició de «El Banyolí», per, si contestava aquelles preguntes que se li feren sense malícia des d'aquestes planes. No en deia ni un mot. Callava les nostres preguntes, no pas perquè no sabés què contestar, sinó pura i simplement, perquè no podia contestar.

Es ben paradoxal la posició d'«El Banyolí». Vol ésser catòlic i no respon quan se li dirigeix una pregunta d'orientació catòlica; vol ésser republicà i no hi ha manera d'arrancar-li una afirmació de republicanisme; vol ésser catalanista, i es inútil insistir perquè declari clarament el seu catalanisme. Serà possible que un dia o altre poguem saber amb certesa que i a qui representa «El Banyolí»? En dubtem.

*
* *

Mes de quatre, deuen estar ben contents a hores d'ara, perquè l'Alcalde ha presentat la dimissió. Nosaltres també n'estem, des del punt de vista estrictament polític i d'interès de partit. Com a banyolins, i com a republicans i catalanistes, ho lamentem molt. Tenim la certesa que, molts dels que avui deuen ballar per un peu de contents, dintre un temps ja no ho estaran tant, i quan judiquin serenament les pertorbacions que indubtablement portarà al Municipi, reconeixeran tot el mal que han ocasionat a Banyoles i al republicanisme banyolí.

Ens mirem aquesta dimissió completament freds. No ens apassiona poc ni molt. Unicament volem remarcar, que ha constituït una gran lliçó de dignitat política. Els càrrecs, s'exerceixen amb tota l'autoritat i responsabilitat, o s'abandonen. Ara que ho reculli qui vulgui.

El Taller Mecànic i d'Obres que
JOAN MÁ S SARQUELLA
té instal·lat al carrer Pi i Margall
núm. 30 queda traspasat desde
la data a

J. Geli Perpinyà
el que vos ofereix els seus serveis.

Perruqueria per a Senyores **DE RAMON PERAFERRER** Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

Carrer Major, núm. 2

BANYOLES

Informació Local

El Jutjat municipal interessa la presentació d'en Lluís Rieradevall Pla, que viu en una casa de pagés d'aquest terme a l'objecte d'informar-lo d'un assumpte que l'interessa.

La setmana entrant, començaran els treballs d'asfaltat a la carretera de Girona a Olot, en el tros que travessa la nostra ciutat. Es aquesta una gran millora que tothom espera, especialment els vehins que viuen a la carretera, els quals finalment es veuran lliures del martiri de la pols.

Dimarts d'aquesta setmana visità Banyoles el senyor Rafel Torràs de Sant Joan les Fonts, propietari de l'explèndid criader de truites en l'esmentada població. Fou acompanyat per l'Alcalde i una comissió del Foment de Caça i Pesca. Sembla que el senyor Torràs oferí ben generosament uns quants exemplars de truita-salmonada, per tirar a l'estany. Molt agraïts.

El Cònsul del Japó que està estiuant a la nostra ciutat, ha adquirit la renomada pesquera d'en Palau.

Dintre pocs dies serà entregada per utilitat pública la carretera de Banyoles a Camós, per ésser ja els treballs ultimats.

Dimarts, dia 18 a les 10 de la nit la Companyia Vila-Davi posarà en escena amb tota propietat l'obra en tres actes i sis quadres «Una Dona i dues vides». Esperem del públic, que tractant-se de la Companyia Vila-Davi que es veuran satisfets de que el local sigui un plé.

Impremta i Encuadernació LA BANYOLINA, Plaça de la Font 5

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures — —
— — Malalties del cor i pulmons**Joaquim Jubert** Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos).**Joan Jubert** Malalties de l'aparell digestiu (païdor
budells, etc.) i de la nutrició. — —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

“Hotel Flora”Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de
la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.**Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans****GRAN CONFORT**Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda
Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Casa PUIIG (a) DAMAS
Carrer Gran,
Núm. 14

NOVETATS PER A L'ISTIU

Noves teles - Noves creacions - Noves fantasies**Sedes i Llanes per a vestits i abrics**FLAMISOL, PLISEMATS RIBULDINGUES, CRESPONS, ESTAMPATS de SEDA i COTÓ
CAMISERIA I CORBATERIA Tot sobressurt per la seva distinció, qualitat i
conveniència.**Secció especial de CONFECCIONS per a Senyora****Hotel MODERN** de JOAQUIM JOVER**COMPLETAMENT REFORMAT**

Calefacció Central - Servei a la Carta - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

L'Automobilista intel·ligent

DIU:

L'únic remei per a conservar nets els Metalls
dels cotxes sols sobté usant**Cotó “DILMER”****Rapidament i sense cansanci.**Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA